

Dosarul nr. 3ra-268/2022
2-19179510-01-3ra-04032022

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud. V. Sîrbu)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Minciuna, Gr. Dașchevici, V. Clima)

ÎNCHEIERE

20 aprilie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Aliona Miron
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului depus de Lidia Soșina,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de
Lidia Soșina împotriva Primăriei municipiului Chișinău, Direcției Generale Arhitectură,
Urbanism și Relații Funciare, persoană terță Valeria Budeanu cu privire la contestarea
actului administrativ,

împotriva deciziei din 03 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost respinsă cererea de apel depusă de Lidia Soșina, reprezentată de avocatul Ivan
Ciolac împotriva hotărârii din 12 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă:

La 08 noiembrie 2019 Lidia Soșina și Marcel Ursu au depus cerere de chemare în
judecată împotriva Primăriei municipiului Chișinău și Direcției Generale Arhitectură,
Urbanism și Relații Funciare cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamanții au indicat că, domiciliază în XXXXX, cu
numărul cadastral XXXXX.

Au relatat că pentru casa și terenul din nemijlocita vecinătate a reclamanților din
str. XXXXX, cu numărul cadastral XXXXX, pârâții la 23 ianuarie 2017 au emis
certificatul de urbanism pentru proiectare nr. 02i/17 pentru reconstruirea cu extindere a
imobilului existent (01) în locuință bi-familiară, iar la 22 mai 2017 în baza certificatului
indicat Primăria XXXXX a emis autorizația de construire nr. 191-c/17.

Au apreciat reclamanții că actele menționate au fost elaborate și emise cu violarea
prevederilor legii privind autorizarea executării lucrărilor de construcție, deoarece la
certificatul de urbanism pentru proiectare lipsește copia autenticată notarial a
acordurilor vecinilor de teren ale căror interese pot fi afectate nemijlocit în procesul
executării lucrărilor de construcție și în perioada exploatării obiectului construit, fapt
expus la art. 3 alin. (1) lit. d) al Legii indicate.

Au susținut reclamanții că, proprietarii terenului nemijlocit învecinat, în vederea obținerii certificatului de urbanism pentru proiectare nr.02i/17 din 23 ianuarie 2017 trebuiau să obțină de la ei acordul autentificat notarial, iar autoritatea emitentă urma să verifice dacă la cererea de elaborare a certificatului de urbanism pentru proiectare nr.02i/17 din 23 ianuarie 2017 au fost anexate toate actele solicitate de legea indicată.

Au mai invocat reclamanții că obiectivul beneficiarului certificatului de urbanism este amplasat în zona rezidențială de tip R2, astfel potrivit prevederilor Regulamentului local de urbanism al orașului Chișinău, aprobat prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 22/40 din 25 decembrie 2008, CUT maxim admisibil este de 0.5, însă emitentul certificatului de urbanism a admis contrar normelor legale valoarea CUT maxim de 0.9 - fapt ce denotă, în opinia reclamanților, ilegalitatea certificatului de urbanism pentru proiectare nr.02i/17 din 23 ianuarie 2017.

Au menționat reclamanții că pentru obținerea autorizației de construire, beneficiarul urma să depună conform Legii nr. 163/2010 la Direcția Autorizare și Disciplină în Construcție un set de acte, ce vor fi verificate, și în baza cărora va fi eliberată autorizația solicitată, certificatul de urbanism pentru proiectare nr.02i/17 din 23 ianuarie 2017; dreptul de proprietate asupra bunurilor imobile; proiectul de execuție a obiectivului supus lucrărilor de reconstruirea cu extindere a imobilului locativ existent în locuință bifamiliară situat în mun. Chișinău, sectorul Botanica, str. Cetatea Albă 132; autorizația de desființare a construcțiilor; avizele necesare stabilite prin certificatul de urbanism de Direcția Generală Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare.

Au relatat reclamanții că în conformitate cu prevederile Legii nr. 163/2010, demararea lucrărilor de demolare urma să se execute în baza unui proiect de execuție și a autorizației de demolare, însă potrivit situației de fapt, lucrările de demolare s-au executat în mod neautorizat, din ce ar rezulta că certificatul de urbanism pentru proiectare nr.02i/17 din 23 ianuarie 2017 și autorizația de construire nr. 191-c/17 din 22 mai 2017 au fost elaborate cu violarea prevederilor Legii nr. 163/2010, sancțiunea căroră este nulitatea acestor acte, deoarece emiterea acestora a generat un prejudiciu drepturilor petiționarilor ce se manifestă prin cauzarea de incomodități din exploatarea bunului imobil învecinat, beneficiarul nu a respectat prevederile actelor normative ce reglementează înălțimea clădirilor învecinate СНИП 2.07.01-89 „Градостроительства. Планировка и застройка городских и сельских поселений», procentul de ocupare a terenului (POT), coeficientul de utilizare a terenului (CUT), alinierea terenului și construcțiilor față de străzile adiacente, în planul general și de facto la construcția amplasată pe str. XXXXX nu sunt respectate, fapt ce incomodează exploatarea bunului imobil învecinat amplasat pe str.XXXXX, bunul vizat, ce constituie obiectul certificatului de urbanism și al autorizației de construire menționate, este construit contrar normativelor NCM C.04.02- 05 „Iluminatul natural și artificial”, NCM E.04.01-06 „Protecția termică a clădirilor”, NCM E.03.02-01 „Protecția împotriva incendiilor a clădirilor și instalațiilor”, NCM A.01.02-96 „Sistemul de documente normative în construcții”, fapt ce influențează negativ asupra bunului imobil învecinat, adică bunul imobil al reclamanților.

Prin petiția nr. 7668 din 12 august 2019 și nr. S-4196/1/19 din 13 august 2019 și cererea prealabilă cu nr. 9201 și 06-111/6324 din 11 octombrie 2019, reclamanții au

solicitat Primăriei mun. Chișinău și Direcției Generale Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare eliberarea tuturor actelor, cererilor, documentelor ce au stat la baza emiterii certificatului de urbanism pentru proiectare nr.02i/17 din 23 ianuarie 2017 și a autorizației de construire nr. 191-c/17 din 22 mai 2017, însă acestea nu au fost prezentate.

Cu trimitere la art. 3 și 12 ale Legii privind autorizarea executării lucrărilor de construcție reclamanții au invocat că actele solicitate au tangență nemijlocită cu obiectului litigiului și demonstrează nemijlocit poziția acestora invocată în acțiune, și anume violarea de către pârâți a normelor imperative ce a dus la emiterea deciziilor ilegale, existând bănuiele rezonabile că pârâții au admis încălcări de procedură la elaborarea și emiterea certificatului de urbanism pentru proiectare nr. 02i/17 din 23 ianuarie 2017 și a autorizației de construire nr. 191-c/17 din 22 mai 2017.

Au solicitat reclamanții constatarea ca fiind ilegal certificatul de urbanism pentru proiectare nr. 02i/17 din 23 ianuarie 2017 și a autorizației de construire nr. 191-c/17 din 22 mai 2017, anularea acestora și compensarea cheltuielilor de judecată în sumă de 3000 de lei.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 04 noiembrie 2020 în proces a fost atrasă în calitate de persoană terță Valeria Budeanu (f.d. 110-111).

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 12 martie 2021 cerințele înaintate de Marcel Ursu au fost declarate inadmisibile (139-142).

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 12 martie 2021 acțiunea depusă de Lidia Soșina a fost respinsă ca neîntemeiată (f.d. 143, 149-162).

Dispozitivul hotărârii din 12 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani a fost notificat Lidiei Soșina, reprezentată de avocatul Ivan Ciolac la 25 martie 2021, fapt confirmat prin avizul de recepție a scrisorii (f.d.147).

La 30 martie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Lidia Soșina, reprezentată de avocatul Ivan Ciolac, a depus cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 12 martie 2021, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi decizii de admitere integrală a acțiunii (f.d. 163).

La 13 mai 2021 Lidia Soșina a recepționat hotărârea motivată a primei instanțe, iar la 16 iunie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Lidia Soșina a depus motivarea apelului (f.d.175-179).

Prin decizia din 03 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost respinsă cererea de apel depusă de Lidia Soșina, reprezentată de avocatul Ivan Ciolac împotriva hotărârii din 12 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a stabilit că la 23 ianuarie 2017 Primăria mun. Chișinău a eliberat certificatul de urbanism pentru proiectare nr. 02i/17, în scopul reconstruirii cu extindere a imobilului locativ existent (1) în locuință bifamiliară pe adresa mun. XXXXX.

Din certificatul de urbanism pentru proiectare nr. 02i/17 din 23 ianuarie 2017 rezultă că la edificarea construcției se va ține cont de situația urbanistică existentă și destinația actuală a parcelei examinate, vor fi admise reglementările generale prevăzute de codurile R1-R3: subzonele articulare și/sau cuplate pentru două familii P-P+2E, POT

maxim 35%. CUT maxim 0,9 pentru înălțimi P+2E, și 0,65 pentru înălțimi P+E (se admite creșterea cu 0,1 a CUT în cazul mansardelor). Amplasamentul casei de locuit solicitate reconstrucției, cu extindere pe orizontală și verticală se va realiza în conformitate cu proiectul-schiță avizat de către arhitectul-șef al localității la data de 07 octombrie 2016 cu respectarea normativelor în vigoare și prevederilor raportului de expertiză tehnică. Nu se admite afectarea vecinătăților (retrageri minimale de la hotare laterale - 2.4 m. distanță ce poate fi micșorată doar în baza acordurilor autentificate notarial al proprietarilor adiacenți). Certificatul de urbanism pentru proiectare nr. 02i/17 din 23 ianuarie 2017 a fost eliberat pe un termen de 12 luni.

La 22 mai 2017 Primăria mun. Chișinău a eliberat autorizația de construire nr.191-c/17 pentru executarea lucrărilor de reconstruire cu extindere a imobilului locativ existent (1) în locuință bifamiliară în limita terenului deținut în proprietate. Potrivit informațiilor oferite de intimață bunul imobil vizat a fost recepționat și înregistrat în Registrul bunurilor imobile la 29 decembrie 2017.

La 12 august 2019 apelanta a înregistrat la Direcția Generală Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare petiția nr. 7667, prin care a solicitat constatarea ca fiind ilegal certificatul de urbanism pentru proiectare nr. 02i/17 din 23 ianuarie 2017 și autorizația de construire nr.191-c/17 din 22 mai 2017, anularea acestora și eliberarea tuturor actelor ce au stat la baza emiterii actelor date.

Prin răspunsul Direcției Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare nr. 21/1543; 21/7667 din 02 octombrie 2019, apelanta a fost informată că referitor la legalitatea edificării imobilului din str. XXXXX, în baza actelor permissive eliberate de către Primăria municipiului Chișinău potrivit datelor din Registrul bunurilor imobile (portalul informațional a serviciului cadastral teritorial Chișinău din cadrul I.P. „Agenția Servicii Publice”), imobilul respectiv este recepționat și înregistrat în Registrul bunurilor imobile din 29 decembrie 2017. În privința anulării unor acte permissive (din 2017), consideră că pretențiile expuse nu pot fi examinate, deoarece au fost înaintate tardiv, cu omiterea termenilor de prescripție, stabiliți de lege.

Referitor la chestiunea respectivă reclamanta a fost informată prin scrisoarea nr. 21/1848 (21/7782; 21/1836) din 28 noiembrie 2017. Cât privește eliberarea copiilor tuturor actelor, referitor la construcția din str. XXXXX, apelantei i s-a comunicat că prin semnătură la cererea nr. U-4684/17 din 23 iunie 2017, aceasta a primit actele solicitate.

Nefiind de acord cu răspunsul indicat, la 11 octombrie 2019 apelanta a înregistrat la Direcția Generală Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare cererea prealabilă nr. 9201, prin care a solicitat constatarea ca fiind ilegal certificatul de urbanism pentru proiectare nr. 02i/17 din 23 ianuarie 2017 și autorizația de construire nr. 191-c/17 din 22 mai 2017; anularea certificatului de urbanism pentru proiectare nr. 02i/17 din 23 ianuarie 2017 și a autorizației de construire nr. 191-c/17 din 22 mai 2017 și eliberarea tuturor actelor ce au stat la baza emiterii acestora.

Prin răspunsul nr. 21/9201 din 18 octombrie 2019, s-a comunicat apelantei că anterior la chestiunile solicitate Direcția a informat-o în scris, prin scrisorile nr. 2i/1543 (nr. 21/7667) din 02 octombrie 2019, nr. 21/7782 (21/1836, 21/1848) din 28 noiembrie 2017. Referitor la solicitarea eliberării copiilor actelor, i-a fost atrasă atenția că

respectivă i-au fost oferite anterior, la cererea înregistrată în cadrul Primăriei municipiului Chișinău cu nr. I-4684/17 din 23 iunie 2017.

Astfel, instanța de apel aplicând prevederile art. 2, 3 alin. (1)-(5), 4 alin. (1)-(3) și (8)6 alin. (1), 12 alin. (1) și (2), 13 alin. (1) și (2), 21 alin. (1) al Legii privind autorizarea executării lucrărilor de construcție, precum și art. 1 alin. (2), 26 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ, în vigoare la data emiterii actului administrativ contestat, și a conchis că efectul juridic al actelor contestate, implicit a certificatului de urbanism din 23 ianuarie 2017 și a autorizației de construire din 22 mai 2017, a încetat odată cu finalizarea lucrărilor realizate în baza acestora, recepția finală și înregistrarea imobilului în Registrul bunurilor imobile la 29 decembrie 2017 confirmând, concomitent, încetarea tuturor efectelor actelor contestate și întrunirea construcției realizate a condițiilor de recepție finală, astfel încât, prin prisma art. 2, 3, 16 ale Legii contenciosului administrativ, actele respective nu mai pot fi apreciate ca fiind cauzatoare de ingerințe în drepturile apelantei.

A mai concluzionat instanța de apel că această concluzie este fortificată și prin raportul de expertiză extrajudiciar nr. 208 din 14 iunie 2018, întocmit de expertul judiciar în construcții Achimov Anatol, din care reiese că inadvertențele invocate rezidă din însăși modalitatea de realizare a construcției, și nu din actele permissive puse la baza edificării acesteia, contestate în speță.

Mai mult decât atât, cu referire la acest raport, în contextul invocării de către apelantă asupra neexpunerii în hotărârea contestată asupra lui, Colegiul instanței de apel a constatat existența unor vicii ce fac imposibilă reținerea concluziilor respective, inclusiv expunerea expertului asupra faptului că certificatul de urbanism și autorizația de construire sunt viciate ca urmare a lipsei la întocmirea acestora a acordului vecinilor, constatare ce contravine prevederilor art. 3 alin. (1) lit. d) al Legii privind autorizarea executării lucrărilor de construcție, ce statua la data emiterii actelor contestate drept condiție prezentarea autorității emitente a acordului notarial al coproprietarilor de imobile/teren, ale căroră interese pot fi afectate nemijlocit în procesul executării lucrărilor de construcție și în perioada exploatării obiectului construit, iar beneficiarii actelor contestate nu sunt coproprietari, în ordinea art. 344 Cod civil (în redacția la data respectivă) cu apelanta asupra terenului primilor.

La fel, instanța de apel a constatat că expertul judiciar a întocmit raportul din 14 iunie 2018 reieșind din considerentul că imobilul examinat constituie o construcție viitoare, deși autoritatea publică locală invocă faptul recepției acestuia și înregistrării în Registrul bunurilor imobile încă din 29 decembrie 2017, iar raportul este întocmit în ansamblu în contextul invocării unor eventuale încălcări a drepturilor apelantei prin construcția edificată și nu prin actele ce constituie obiectul prezentului proces de contencios administrativ.

Or, în corespundere cu exigențele legale existente la data întocmirii actelor contestate, și anume a art. 26 al Legii contenciosului administrativ, instanța de apel a atestat că actele contestate au fost emise în corespundere cu exigențele legale, de către autoritatea abilitată și cu respectarea procedurii stabilite, în condițiile în care în certificatul de urbanism pentru proiectare și în autorizația de construire contestate au fost indicate elementele regimului juridic, economic, tehnic și urbanistic-arhitectural al

imobilului, documentația aprobată de urbanism, amenajare a teritoriului, autorizare a construirii în teritoriul administrat, a documentației de proiect elaborate, verificate și aprobate în modul stabilit, documentația de proiect a construcției și modalitatea executării lucrărilor de construire fiind supuse verificării și avizării de către autoritățile și serviciile abilitate, constatare la care just a ajuns și prima instanță.

La 17 februarie 2022 Lidia Soșina a depus cerere de recurs motivată împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 03 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău cu emiterea unei noi decizii de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului Lidia Soșina a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece la emiterea actului judecătoresc instanța de apel a încălcat normele de drept procedural.

Concluziile instanței de apel sunt expuse într-o formă evazivă, incertă neavînd putere de convingere, fără a fi dată o apreciere cuvenită pretențiilor formulate în prezentul litigiu în raport cu materialul probator reținut, precum și normele de drept ce reglementează acest aspect. Or, analiza pe care judecătorul o face în legătură cu motivele de fapt și de drept, care i-au formulat convingerea în sensul unei anumite soluții trebuie să fie clară și simplă, precisă, conchisă și fermă, să aibă putere de convingere.

Astfel instanța în temeiul art. 130 alin. (4) CPC este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de alte probe. Însă la caz, instanța de fond a omis să se expună din ce cauză probele prezentate de reclamantă, Raportul de Expertiză Extrajudiciară nr. 208 din 14 iunie 2018, prin care se constată încălcarea prevederilor Regulamentului local de urbanism al orașului Chișinău, aprobat prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 22/40 din 25 decembrie 2008, nu au fost luate în considerare de către instanța de fond și nici nu li s-a dat apreciere juridică.

Regulamentul Local de Urbanism fixează reguli privind modul de ocupare a terenului. Funcțiile Regulamentului și a documentațiilor de urbanism sunt strâns corelate între ele. Planul Urbanistic General al localității și Planul Urbanistic Zonal al Localității, Planul Urbanistic de Detaliu determină zonele prin codificări, atribuindu-le funcțiuni specifice, care sunt obligatorii spre executare pe tot teritoriul municipiului Chișinău și nu pot fi încălcate sub nici o formă.

A menționat că atât prima instanță, cât și instanța de apel au omis faptul că la emiterea certificatului de urbanism în cauză au fost comise abateri de la lege și anume că obiectivul supus reconstrucției este amplasat în mun. Chișinău, str. Cetatea Albă 132, zonă rezidențială de tip R2, pentru care potrivit Regulamentului local de urbanism al orașului Chișinău Coeficientul de ocupare a Terenului este de 0,5 pârâții au admis contrar normelor legale valoarea CUT maxim de 0,9.

În consecință, prin emiterea actelor administrative supra, cu violarea prevederilor legale, a generat încălcarea dreptului la vecinătate.

La fel, prin încălcările admise de intimați îi cauzează incomodități recurenței la exploatarea bunului său. Mai mult beneficiarul nu a respectat prevederile actelor normative ce reglementează înălțimea clădirilor învecinate, procentul de ocupare a

terenului, coeficientul de utilizare a terenului, alinierea terenului și construcțiilor față de străzile adiacente, în planul general și de fapt la construcția amplasată pe str. Cetatea Albă nr. 132 nu sunt respectate fapt ce incomodează exploatarea bunului imobil învecinat amplasat pe str. Cetatea Albă nr. 130.

În concluzie a susținut că instanța de apel nu a realizat suficient controlul judecătoresc al legalității actelor administrative, și nu au elucidat pe deplin probele diferite cauzei, iar în rezultat au emis o soluție neîntemeiată.

În conformitate cu art.244 alin.(1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art. 245 alin.(1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Din actele cauzei nu rezultă faptul că instanța de apel a expedit recurentei Lidia Soșina decizia instanței de apel pentru notificare.

În condițiile enunțate, recursul motivat depus la 17 februarie 2022 împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2021, este în termen (f.d.222-224).

La 04 martie 2022 Curtea Supremă de Justiție a expedit în adresa intimaților și a persoanelor terțe copia recursului motivat depus de Lidia Soșina cu înștiințarea despre necesitatea prezentării referinței.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră cererea de recurs depusă de Lidia Soșina inadmisibilă, din următoarele motive.

În conformitate cu art.246 alin.(1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin.(2) din art.246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)- f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul

nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art.245 alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ.

Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct.230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct.85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct.45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p.141,§39).

La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, §31, Seria A, nr.212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Lidia Soșina.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Lidia Soșina se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Aliona Miron

Iurie Bejenaru